

ZAKON

O RASELJENIM LICIMA I POVRATNICIMA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE I IZBJEGLICAMA IZ BOSNE I HERCEGOVINE

I - OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom uređuju se: osnovna prava i obaveze raseljenih lica i povratnika, sticanje i prestanak statusa, njihov povratak u prebivalište iz kojih su raseljeni (u daljnjem tekstu: prebivalište), način vođenja evidencija o tim licima, osiguravanje sredstava za povratak i ostvarenje drugih prava, kao i druga pitanja u vezi sa pravima i obavezama ovih lica na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija).

Član 2.

Pitanja u vezi sa raseljenim licima, povratnicima u Federaciji i izbjeglicama iz Bosne i Hercegovine uređuju se u skladu sa Zakonom o izbjeglicama iz Bosne i Hercegovine i raseljenim licima u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 23/99, 21/03 i 33/03), ovim Zakonom i propisima kantona.

Član 3.

Nadležni organi Federacije, kantona i općina obavezni su da, u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, ustavom kantona, ovim zakonom, drugim propisima i dokumentima, podstiču povratak i stvaraju političke, ekonomske i društvene uvjete koji doprinose dobrovoljnom, sigurnom i održivom povratku raseljenih lica Bosne i Hercegovine i izbjeglica iz Bosne i Hercegovine.

II - PRIZNAVANJE I PRESTANAK STATUSA RASELJENOG LICA I POVRATNIKA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

Član 4.

Raseljeno lice, u smislu ovog Zakona, jeste državljanin Bosne i Hercegovine koji je nakon 30. aprila 1991. godine raseljen na teritoriji Federacije usljed sukoba, progona, iz opravdanog straha od progona ili povreda ljudskih prava na teritoriji Bosne i Hercegovine, a ne postoje uvjeti za siguran i dostojanstven povratak u svoje prebivalište, niti se dobrovoljno odlučilo na izbor novog mjesta življenja.

Član 5.

Povratnik je izbjeglica iz Bosne i Hercegovine ili raseljeno lice koje je nadležnom organu izrazilo volju za povratak u ranije prebivalište i koje je u procesu tog povratka, kao i izbjeglica iz Bosne i Hercegovine i raseljeno lice koje se vratilo u svoje ranije prebivalište.

Povratnici to prestaju biti istekom roka od šest mjeseci, računajući od dana kada su se ponovo nastanili u svoje ranije prebivalište - adresa prebivališta.

Povratnikom, u smislu ovog Zakona, ne smatra se lice koje se nastanilo u drugo mjesto prebivališta unutar Bosne i Hercegovine.

Član 6.

Izbjeglica iz Bosne i Hercegovine, u smislu ovog zakona, jeste državljanin Bosne i Hercegovine koji se nalazi izvan Bosne i Hercegovine, a koji je zbog sukoba prognan sa svog prebivališta ili je napustio svoje prebivalište u Bosni i Hercegovini i izbjegao u inozemstvo nakon 30. aprila 1991. godine, bojeći se opravdano da će biti progonjen zbog svoje rase, vjere, nacionalnosti, pripadnosti nekoj socijalnoj grupi ili svojih političkih mišljenja i koji nije u mogućnosti da se sigurno i dostojanstveno vrati na svoje ranije prebivalište, niti je dobrovoljno odlučio da se trajno nastani izvan Bosne i Hercegovine.

Status raseljenog lica priznaje se izbjeglici iz Bosne i Hercegovine koja se vratila u Bosnu i Hercegovinu i koja nije u mogućnosti da se sigurno i dostojanstveno vrati u svoje ranije prebivalište, niti je odlučila da se trajno nastani na drugom mjestu u Bosni i Hercegovini.

Član 7.

O priznavanju i prestanku statusa raseljenog lica, u smislu ovog Zakona, kao i priznavanju njegovih prava i obaveza, odlučuje nadležni organ uprave kantona određen kantonalnim propisom.

Protiv rješenja iz stava 1. ovog člana može se izjaviti žalba Federalnom ministarstvu raseljenih lica i izbjeglica (u daljnjem tekstu: Federalno ministarstvo) u roku od 15 dana od dana prijema rješenja.

Protiv rješenja iz stava 2. ovog člana može se pokrenuti upravni spor.

O pravima i obavezama raseljenog lica i povratnika, koje su određene propisom kantona, odlučuje nadležan organ određen propisom kantona.

Član 8.

Status raseljenog lica priznaje se od dana kada je raseljeno lice ili povratnik podnio zahtjev za priznavanje tog statusa.

Licu kojem je priznat status raseljenog lica izdaje se legitimacija raseljenog lica. Na lični zahtjev povratnika nadležna služba izdaje uvjerenje o statusu povratnika.

Propis o obrascu legitimacije iz stava 2. ovog člana donosi federalni ministar nadležan za poslove raseljenih lica i izbjeglica (u daljnjem tekstu: ministar).

Član 9.

Status raseljenog lica neće se priznati licu koje je pravomoćnom odlukom osuđeno za krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava od Međunarodnog krivičnog tribunala za bivšu Jugoslaviju ili Suda Bosne i Hercegovine, a takvom licu status raseljenog lica ponovo će biti priznat nakon cjelokupnog izdržavanja kazne.

Član 10.

Status raseljenog lica prestaje:

- 1) dobrovoljnim povratkom u ranije prebivalište;
- 2) odbijanjem povratka u ranije prebivalište, iako je dobrovoljni povratak u ranije mjesto prebivališta moguć, siguran i dostojanstven i kada ne postoje uvjerljivi razlozi koji proizilaze iz ranijeg proganjanja ili uvjerljivi humanitarni razlozi;
- 3) kada se raseljeno lice dobrovoljno odlučilo stalno nastaniti u drugom mjestu na teritoriji Federacije;
- 4) kada je raseljeno lice dobrovoljno raspolagalo svojom prijeratnom imovinom u ranijem mjestu prebivališta (prodaja, zamjena, izdavanje pod zakup);
- 5) kada raseljeno lice raspolaze svojom imovinom u mjestu boravišta (kupovina ili izgradnja kuće, stana);
- 6) kada je raseljeno lice iskoristilo pomoć - donaciju za nužnu opravku vlastite kuće, stana u mjestu prebivališta - boravišta;
- 7) u slučaju smrti.

III - PRAVA I OBAVEZE RASELJENIH LICA I POVRATNIKA

Član 11.

Licima kojima je priznat status raseljenog lica i povratnika privremeno se osiguravaju sljedeća prava:

- 1) pomoć u nužnoj opravci vlastitih kuća ili stanova;
- 2) pomoć u korištenju kredita ili donacija za otpočinjanje poslova u pogledu stvaranja prihoda za sebe i svoju porodicu;
- 3) privremeni smještaj;
- 4) neophodna ishrana;
- 5) socijalna adaptacija i psihološka podrška;
- 6) zdravstvena zaštita;
- 7) obrazovanje djece i omladine;
- 8) podmirivanje drugih nužnih životnih potreba.

Povratnik ne gubi pravo na pomoć u održivom povratku i nužnoj opravci vlastitog stana ili kuće i nakon prestanka statusa.

Kantoni, u skladu sa materijalnim mogućnostima, licima iz stava 1. ovog člana mogu utvrditi i druga prava.

Član 12.

Privremenim smještajem, u smislu čl. 11. stav 1. tačka 3. ovog zakona, smatra se osiguranje prostora za stanovanje lica iz čl. 4. i 5. ovog zakona sa članovima njihove porodice, a on se određuje prema broju i dobi ovih lica.

Privremeni smještaj osigurava se u: prihvatno-tranzitnim centrima, kolektivnim centrima, naseljima koja su izgrađena, rekonstruisana ili adaptirana za potrebe smještaja lica iz stava 1. ovog člana, kao i stanovima i kućama porodica koje prihvate ova lica i raspoloživim stanovima.

Takav smještaj neće biti dodijeljen ukoliko ta lica imaju na raspolaganju dovoljno sredstava, uključujući primanja koja su dovoljna za potrebe njihovog smještaja.

Nadležni organ kantona - općine utvrdit će najmanji iznos sredstava iz stava 3. ovog člana za raspolaganje, koji odgovara iznosu sredstava utvrđenom u skladu sa Zakonom o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima ("Službene novine Federacije BiH", br. 11/98, 38/98, 12/99, 18/99, 27/99, 43/99, 56/01, 15/02 i 24/03) i Zakonom o prestanku primjene Zakona o privremeno napuštenim nekretninama u svojini građana ("Službene novine Federacije BiH", br. 11/98, 29/98, 27/99, 43/99, 37/01, 56/01, 15/02 i 24/03).

Ukoliko su raseljeno lice i povratnik regulirali smještaj u skladu sa Zakonom o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima i Zakonom o prestanku primjene Zakona o privremeno napuštenim nekretninama u svojini građana i uz odobrenje nadležnog organa, a od njih je zatraženo da napuste smještaj u kojem se trenutno nalaze, imaju pravo na drugi odgovarajući smještaj u skladu sa ovim zakonom na način i pod uvjetima utvrđenim kantonalnim propisima iz oblasti stambenih odnosa.

Ova odredba primjenjuje se na lica iz stava 1. ovog člana ako se utvrdi da su korisnici kuće ili stana bez odobrenja nadležnog organa, a ne mogu se vratiti u svoje ranije prebivalište, što nadležni organ provjerava po službenoj dužnosti.

Član 13.

Prihvatno-tranzitni centar je zatvoreni prostor koji se sastoji od jedne ili više prostorija funkcionalno povezanih.

U prihvatno-tranzitnom centru moraju se osigurati prostori namijenjeni za: kuhinju sa trpezarijom, pranje veša, kupanje i sanitarne čvorove, prostor za dnevni boravak i spavaone.

Najmanji kapacitet prihvatno-tranzitnog centra je za smještaj 40 osoba, sa minimalnom površinom od 5m² po osobi.

Prihvatno-tranzitni centar koristi se za smještaj lica iz čl. 4. i 5. ovog zakona do osiguranja drugog smještaja, a najviše 90 dana od dana prihvata.

Član 14.

Kolektivnim centrom smatra se zatvoreni prostor raznih namjena, koji se koristi u slučaju izuzetne potrebe za privremeni smještaj lica iz čl. 4. i 5. ovog zakona do osiguranja drugog trajnijeg smještaja.

Prostor koji se koristi kao kolektivni centar mora zadovoljavati osnovni uvjet da ima jednu ili više prostorija koje su funkcionalno povezane na način kojim se osigurava odvijanje neophodnih funkcija ishrane, spavanja, održavanja higijene i boravka.

Najmanji kapacitet kolektivnog centra je smještaj za 40 osoba, sa minimalnom površinom od 5m² po osobi.

Član 15.

Naseljem koje je namjenski izgrađeno, rekonstruisano ili adaptirano u svrhu smještaja lica iz čl. 4. i 5. ovog zakona smatra se veći broj stambenih i drugih objekata izgrađenih ili rekonstruisanih na ograničenom prostoru u kojima se osigurava prostor od minimalno 6-8m² stambene površine po osobi.

U naselju iz stava 1. ovog člana moraju se osigurati uvjeti za odvijanje funkcija ishrane, spavanja, održavanja higijene i drugih uvjeta u vezi sa boravkom ovih lica.

Član 16.

Raspoloživim stanovima, u smislu ovog Zakona, smatraju se stanovi kojima se osigurava stambeni prostor minimalne površine 8-10m² koji se mogu koristiti za privremeni smještaj lica iz čl. 4. i 5. ovog zakona, na način i pod uvjetima utvrđenim kantonalnim propisima i propisima iz oblasti stambenih odnosa.

Član 17.

Izuzetno, a u cilju osiguravanja potrebnih minimalnih uvjeta za smještaj lica iz čl. 4. i 5. ovog zakona, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vlada Federacije), uz saglasnost vlade kantona, utvrđuje određene objekte na području kantona koji su od federalnog značaja za privremeni smještaj ovih lica.

Član 18.

Pravo na neophodnu ishranu, socijalnu adaptaciju i psihološku podršku, zdravstvenu zaštitu, obrazovanje djece i omladine i podmirenje drugih nužnih životnih potreba osigurava se licima iz čl. 4. i 5. ovog zakona, u skladu sa ovim zakonom, kantonalnim propisima i drugim propisima iz oblasti socijalne zaštite.

Član 19.

Obim prava iz čl. 11. tač. od 3. do 8. ovog zakona određuje se na osnovu činjenice da li je lice iz čl. 4. i 5. ovog zakona zaposleno ili ne, da li je korisnik penzije ili socijalne pomoći, da li je izdržavano lice ili ostvaruje prihod po drugom osnovu.

Ukoliko lice iz stava 1. ovog člana ne ostvaruje prava navedena u stavu 1. ovog člana, ta prava ostvarivat će u skladu sa propisima kantona.

Član 20.

Raseljena lica i povratnici dužni su prijaviti svaku okolnost koja utiče na obim ili prestanak prava iz člana 11. ovog zakona nadležnom organu kantona u roku od 15 dana od dana nastanka te okolnosti.

Okolnosti iz stava 1. ovog člana nadležni organ provjerava po službenoj dužnosti.

IV - POVRATAK RASELJENIH LICA I IZBJEGLICA IZ BOSNE I HERCEGOVINE NA TERITORIJU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Član 21.

Lica iz čl. 4., 5. i 6. ovog zakona imaju pravo da se slobodno vrate u svoja prebivališta ili u druga mjesta koja su izabrali da se u njima nastane, bez rizika od uznemiravanja, zastrašivanja, progona ili diskriminacije na osnovu spola, nasilja na osnovu spola, uznemiravanja i seksualnog uznemiravanja na osnovu spola.

Povratnici iz stava 1. ovog člana, bez obzira na koji način su se vratili, dužni su se prijaviti nadležnoj općinskoj službi radi evidentiranja.

Radi stvaranja uvjeta za povratak lica iz stava 1. ovog člana, nadležni organi Federacije, kantona i općine preduzimaju će potrebne mjere kao što su: osiguranje slobode kretanja, poštovanje ljudskih prava i osnovnih sloboda, povećanje sigurnosti boravka u mjestu povratka, povrat imovine njihovim vlasnicima, popravak i gradnja kuća i stanova, stvaranje uvjeta za održiv povratak i drugih uvjeta koji utiču na siguran i dostojanstven povratak raseljenih lica i izbjeglica i dr.

Član 22.

U cilju osiguranja jednoobrazne i usklađene realizacije ciljeva utvrđenih Aneksom VII Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine, aktivnosti iz člana 21. stav 3. ovog zakona koordiniraju se unutar Komisije za izbjeglice i raseljena lica Bosne i Hercegovine.

Status i nadležnost Komisije za izbjeglice i raseljena lica uređen je Zakonom o izbjeglicama iz Bosne i Hercegovine i raseljenim licima u Bosni i Hercegovini.

Član 23.

U cilju stvaranja potrebnih uvjeta za povratak lica iz čl. 4., 5. i 6. ovog zakona, nadležni organi Federacije, u saradnji sa Ministarstvom za ljudska prava i izbjeglice Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice), donose planove povratka i repatrijacije ovih lica za teritorij Federacije i područje kantona.

Član 24.

Vlada Federacije donosi osnove za izradu planova povratka iz člana 25. ovog zakona na prijedlog Federalnog ministarstva.

Član 25.

Plan iz člana 23. ovog zakona za teritoriju Federacije donosi Vlada Federacije, a za područje kantona vlada kantona.

Član 26.

U cilju stvaranja uvjeta za povratak raseljenih lica i izbjeglica iz Bosne i Hercegovine, nadležni organi Federacije i kantona daju potrebne informacije ovim licima, a posebno o uvjetima za povratak i u tom smislu saraduju sa Ministarstvom za ljudska prava i izbjeglice, UNHCR-om i drugim nadležnim međunarodnim organizacijama, ostvaruju međuentitetsku saradnju, međusobnu saradnju, kao i saradnju sa drugim organima i organizacijama.

Član 27.

Opći kriteriji za utvrđivanje potencijalnih korisnika prava pomoći u rekonstrukciji stambenih jedinica su:

1. da je izbjeglica iz Bosne i Hercegovine, raseljeno lice u Bosni i Hercegovini, ili povratnik;
2. da je iskazao namjeru za povratkom;
3. da je utvrđen status vlasništva ili stanarsko pravo nad stambenom jedinicom koja je predmet rekonstrukcije;
4. da je na dan 30.04.1991. godine imao prebivalište u stambenoj jedinici koja je predmet rekonstrukcije;
5. da se stambena jedinica koja je predmet rekonstrukcije smatra neuvjetnom za stanovanje, u skladu sa odgovarajućim standardima o minimumu stambenih uvjeta;
6. da on i članovi njegovog domaćinstva od 1991. godine nemaju na teritoriji Bosne i Hercegovine drugu stambenu jedinicu koja se smatra uvjetnom za stanovanje, u skladu sa odgovarajućim standardima o minimumu stambenih uvjeta;
7. da nije primio pomoć u rekonstrukciji dovoljnu da zadovolji odgovarajuće standarde o minimumu stambenih uvjeta.

Federalno ministarstvo će zajedno sa Ministarstvom za ljudska prava i izbjeglice i vladama Republike Srpske i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine usaglasiti, unutar Komisije za izbjeglice i raseljena lica Bosne i Hercegovine, posebne kriterije za odabir prioritenih korisnika i dobivanje pomoći za rekonstrukciju i povratak, kao i posebne standarde i postupke kojima se osigurava poštivanje općih i posebnih kriterija, puna transparentnost procesa i pristup informacijama od korisnika.

Federalno ministarstvo će svojim podzakonskim aktima osigurati primjenu posebnih kriterija, standarda i procedura iz prethodnog stava.

Član 28.

Odluka o odabiru korisnika, sastavljena u skladu sa članom 27. ovog zakona, zajedno sa kriterijima na osnovu kojih su izabrani, objavljuje se u dnevnim novinama i putem općinskih oglasnih ploča, kako u općinama u kojima boravi raseljeno lice tako i općinama planiranog povratka, poštujući zaštitu podataka odabranog korisnika pomoći.

Član 29.

U roku od 15 dana po podnošenju žalbi u skladu sa članom 28. ovog zakona, Federalno ministarstvo provest će postupak provjere zasnovan na podacima koji su sadržani u žalbama i objaviti svoje zaključke u skladu sa važećim zakonskim propisima.

Nakon provedenog postupka provjere, Federalno ministarstvo o svojim zaključcima u pisanoj formi obavještava podnosiocce žalbi.

Član 30.

Federalno ministarstvo zaključuje pojedinačne tripartitne sporazume sa svakim korisnikom koji sadrže lične podatke, kao i količinu i vrstu pomoći, a u skladu sa uputstvom koje će donijeti ministar u roku od 15 dana nakon stupanja na snagu ovog Zakona.

Korisnik potpisuje tripartitni sporazum zajedno sa licem koje je Federalno ministarstvo ovlastilo za potpisivanje sporazuma u ime Federalnog ministarstva, te ovlaštenim predstavnikom kantona - općine gdje će biti dostavljena pomoć. Svaki potpisnik dobija primjerak sporazuma a isti primjerak upućuje se i Komisiji za izbjeglice i raseljena lica Bosne i Hercegovine.

Član 31.

Federalno ministarstvo, u skladu sa postupcima određenim Zakonom o obligacionim odnosima Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/92, 13/93 i 13/94), u skladu sa zakonskim pravima koja proističu iz ugovora, raskida sve ugovore sa dobavljačima koji prekrše važeće tenderske procedure, ili koji ne provedu projekte pomoći kako je to utvrđeno ugovorom.

Član 32.

Korisnici imaju pravo da podnesu žalbu Federalnom ministarstvu ukoliko smatraju da dobavljač, sa kojim je Federalno ministarstvo sklopilo ugovor za provedbu projekta pomoći, ne ispunjava svoje obaveze ili na neadekvatan način ispunjava svoje obaveze predviđene ugovorom.

Ministar formira komisiju koja će ispitati navode o neizvršavanju ili neodgovarajućem izvršavanju u provedbi projekata pomoći.

Federalno ministarstvo usvaja pravilnik o radu kojim se regulira rad komisije, uključujući i poslovnik i sastav komisije. Spomenuta komisija, po pravilu, odražavat će ravnopravnu zastupljenost spolova.

Ministar poduzima odgovarajuće korektivne mjere zasnovane na nalazima Komisije.

Član 33.

Korisnici koji dobiju pomoć na osnovu netačnih podataka ili lažnih izjava, ili ako pomoć preusmjere u nenamijenjene svrhe, Federalnom ministarstvu dat će nadoknadu u iznosu pogrešno upotrijebljene ili pogrešno dodijeljene pomoći, ili će vratiti svu pomoć koju su dobili putem Federalnog ministarstva.

Član 34.

Podatke o svim ugovorima, kao i kopije svih ugovora i potvrde o isporuci vodi Federalno ministarstvo i isti će biti dostupni javnosti u skladu sa Zakonom o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 32/01).

Član 35.

Federalno ministarstvo osigurava transparentnost svakog odobrenog projekta putem svog knjigovodstva i računovodstva.

Svaki projekt ima jasne budžetske stavke i uključuje sve informacije koje su posebno navedene u uputstvu ili uputstvima kojima se uređuje projekt, a koje izdaje Federalno ministarstvo.

Federalno ministarstvo obavezno je da Komisiju za izbjeglice i raseljena lica Bosne i Hercegovine obavijesti o napretku ostvarenom u provedbi projekata svaka tri mjeseca.

Član 36.

Bliži propis o organizaciji povratka raseljenih lica i lica iz člana 5. u smislu ovog zakona, o postupku povratka i drugim pitanjima u vezi sa povratkom ovih lica donosi ministar u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

V - NADLEŽNOSTI ORGANA U OSTVARIVANJU PRAVA RASELJENIH LICA I POVRATNIKA

Član 37.

U cilju ostvarivanja prava i stvaranja uvjeta za povratak raseljenih lica i lica iz člana 5. ovog zakona na teritoriji Federacije, Vlada Federacije, Federalno ministarstvo i nadležni organi kantona, u koordinaciji sa Ministarstvom za ljudska prava i izbjeglice, poduzimaju odgovarajuće mjere, a naročito:

1. Vlada Federacije:

- donosi plan povratka i repatrijacije raseljenih lica i izbjeglica iz Bosne i Hercegovine, najmanje jedanput godišnje;
- donosi plan za obnovu, izgradnju objekata i naselja za smještaj raseljenih lica i povratnika koji su od federalnog značaja;
- donosi osnove za izradu planova iz člana 23. ovog zakona;

- utvrđuje bilans potrebnih sredstava kada finansijska sredstva kantona nisu dovoljna, a sve u cilju stvaranja uvjeta za povratak i ostvarivanje prava raseljenih lica i lica iz člana 5. ovog zakona;
- predlaže članove u Komisiju za izbjeglice i raseljena lica Bosne i Hercegovine.

2. Ministarstvo:

- izrađuje prijedlog godišnjeg plana za povratak i repatrijaciju iz tačke 1. ovog člana;
- priprema osnove za izradu planova iz člana 24. ovog zakona;
- prati realizaciju kantonalnih planova za povratak i repatrijaciju;
- podstiče i pomaže u realizaciji kantonalnih planova povratka i repatrijacije;
- planira i provodi plan izgradnje objekata, rekonstrukciju i obnovu naselja za smještaj raseljenih lica i lica iz člana 5. ovog zakona;
- priprema bilans potrebnih sredstava iz tačke 1. ovog člana;
- saraduje sa nadležnim organima kantona i općina, ostvaruje međuentitetsku saradnju i saradnju sa UNHCR-om, drugim međunarodnim organizacijama i drugim organima i organizacijama;
- vodi centralnu evidenciju o raseljenim licima i licima iz člana 5. ovog zakona na osnovu izvještaja kantona;
- vodi druge poslove u vezi sa ostvarivanjem prava raseljenih lica i lica iz člana 5. ovog zakona, u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, ovim zakonom i drugim propisima.

3. Kanton:

- donosi plan za povratak i repatrijaciju na području tog kantona;
- planira i provodi izgradnju objekata, rekonstrukciju i obnovu naselja za smještaj raseljenih lica i lica iz člana 5. ovog zakona koji su od kantonalnog značaja;
- priprema i donosi bilans potrebnih sredstava za područje kantona radi stvaranja uvjeta za povratak i ostvarivanje prava raseljenih lica i lica iz člana 5. ovog Zakona;
- utvrđuje nosioce aktivnosti i izvore sredstava potrebnih za ostvarivanje prava raseljenih lica i lica iz člana 5. ovog zakona na području tog kantona;
- organizira smještaj i rad prihvatno-tranzitnih i kolektivnih centara;
- popisuje i vodi osnovnu evidenciju o raseljenim licima i licima iz člana 5. ovog zakona na svom području i dostavlja izvještaj Federalnom ministarstvu;
- saraduje sa nadležnim organima općina, drugih kantona i nadležnim organima Federacije, kao i sa UNHCR-om, drugim međunarodnim organizacijama, posebno u vezi sa unapređenjem planiranog povratka raseljenih lica i lica iz člana 5. ovog zakona;
- obavlja i druge poslove u vezi sa ostvarivanjem prava raseljenih lica i lica iz člana 5. ovog zakona, u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, ovim zakonom, ustavom kantona, propisima kantona i drugim propisima i aktima.

VI - POPIS I EVIDENCIJA RASELJENIH LICA I POVRATNIKA

Član 38.

Nadležni organ kantona popisuje i vodi osnovnu evidenciju o raseljenim licima i licima iz člana 5. ovog zakona na tom području i mjesečno dostavlja izvještaj Federalnom ministarstvu.

Centralnu evidenciju o raseljenim licima i licima iz člana 5. ovog Zakona za teritoriju Federacije vodi Federalno ministarstvo na osnovu osnovnih evidencija iz stava 1. ovog člana.

Bliži propis o vođenju centralne i osnovne evidencije iz ovog člana donosi ministar.

VII - SREDSTVA ZA FINANSIRANJE POTREBA RASELJENIH LICA I POVRATNIKA

Član 39.

Sredstva za finansiranje potreba raseljenih lica i lica iz člana 5. ovog Zakona osiguravaju se iz:

- Fonda za povratak koji sufinansira i Vlada Federacije,
- budžeta Federacije,
- budžeta kantona i općina,
- finansijske pomoći zemalja koje su prihvatile izbjeglice iz Bosne i Hercegovine,
- relevantnih međunarodnih organizacija,
- donacija i kredita u ove svrhe koje su osigurale međunarodne finansijske organizacije i domaći subjekti,
- donacija iz privatnog sektora,
- drugih izvora.

Član 40.

Sredstva za finansiranje koriste se za ostvarivanje potreba i stvaranje uvjeta za povratak raseljenih lica i lica iz člana 5. ovog zakona, u skladu sa ovim zakonom i propisima kantona.

VIII - NADZOR NAD PROVOĐENJEM ZAKONA

Član 41.

Nadzor nad provođenjem ovog zakona i propisa donesenih za njegovo provođenje vrše Federalno ministarstvo i kantonalni organ, svako u okviru svoje nadležnosti.

IX - KAZNENE ODREDBE

Član 42.

Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 2.000,00 KM kaznit će se za prekršaj odgovorno lice u nadležnom organu uprave i službenik organa uprave ako:

1. prizna ili oduzme status raseljenog lica i povratnika suprotno uvjetima ovog zakona (čl. od 4. do 7.);
2. onemogući privremeni smještaj raseljenom licu i licu iz člana 5. ovog zakona, u skladu sa članom 11. ovog zakona;
3. onemogući slobodan i dobrovoljan povratak raseljenih lica i lica iz člana 5. ovog zakona (član 21.);

4. ne dostavi podatke o popisu i evidencijama raseljenih lica i lica iz člana 5. ovog zakona;
5. učini ili propusti radnju zbog koje su povrijeđena neka od ostalih prava raseljenih lica i lica iz člana 5. ovog zakona koja im pripadaju u skladu sa ovim zakonom;
6. daje netačne podatke ili lažne izjave ili ako preusmjeri pomoć u nenamijenjene svrhe iz člana 33. ovog zakona.

X - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 43.

Legitimacije i rješenja kojima se dokazuje status raseljenog lica i uvjerenja o priznatom statusu lica iz člana 5. ovog zakona, izdata na teritoriji Federacije, važit će dok se ne utvrdi drugačije.

Član 44.

Kantoni će uskladiti svoje propise sa ovim zakonom u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 45.

Danom stupanja na snagu ovog zakona na teritoriji Federacije prestaje primjena Zakona o raseljenim licima - prognanicima i izbjeglicama - povratnicima u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 19/00, 56/01, 27/02, 18/03 i 42/04).

Član 46.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
Slavko Matić, s.r.

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Muhamed Ibrahimović, s.r.